

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Bøn

Citation: Drachmann, Holger: "Bøn", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 69. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann03tom-shoot-workid54839/facsimile.pdf> (tilgået 23. juli 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Bøn.

Lær mig at blive en Mand,
 Haardt prøvede Hav!
 Jeg hviler mig her ved din Strand,
 Lyttende til dine Sange.
 Vel har jeg hidtil holdt Stand,
 Og ingen tør kalde mig bange;
 Dog var jeg svag nok ibland'.
 Luft Du nu ud mine Sange; ---
 Lær mig at blive en Mand.

Lær mig at kæmpe, utrættet som Du ---
 Men ikke med altfor meget Bulder.
 Hver Gang med opspilet Mund Du ruller
 Og truer og raaber: nu kommer jeg, nu!
 Saa trækker jeg tavs paa min Skulder.
 Din evige Ungdom, din evige Styrke,
 Den vil jeg hædre og den vil jeg dyrke;
 Men Braget, hvormed Du i Striden bryder,
 Tillad mig, o Hav, som Svaghed jeg tyder.

Lær mig at blive Dig lig,
 Dybtullende Hav!
 Stedse med Lavhed i Krig,
 Lyttende til dine Sange.
 Løft mig for Storhed en Flig,
 Lad, om end glimtvis, mig fange
 Udsigten, straalende rig,
 Bort mod de evige Sange; ---
 Lær mig at blive Dig lig!

Jeg drømte:

Jeg drømte, jeg sank til Havets Bund.
 Det sortned for Øjet, det slog om min Mund.

Det larmed som sydende Damp for mit Øre,
 Jeg kunde mit eget Angstraab ej høre.

Saa tav det aldeles, blev ganske tyst;
 Det skinned omkring mig dæmpet lyst.

Jeg følte mig for; paa Bunden jeg laa.
 Jeg tænkte paa dem, som var oven paa.